

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Nr. 3731 scol.

CONCURS.

Cu începutul anului școlar 1887/8 sunt de a se conferi din fondurile archidieceșane următoarele stipendii.

1. Un stipendiu de 100 fl. și unul de 60 fl. din *fondațiunea Francisc-Iosefină* pentru studenți de ori ce categorie.

2. Un stipendiu de 100 fl. și două câte de 60 fl. din *fondațiunea Coloea* pentru studenții de ori-ce categorie.

3. Un stipendiu de 50 fl. din *fondațiunea Peio-vici* pentru un student la scoalele medii.

Aspiranții la aceste stipendii au să-și aștearnă suplicile la consistoriul archidieceșan *până la 10/22 August* a. c. acînd documentele următoare:

a) atestat dela oficiul parochial din comuna, la care aparțin, despre aceea, că sunt români greco-orientali;

b) testimoniu școlastic despre progresul făcut în studii în anul din urmă, respective testimoniu de maturitate;

c) atestat medical, că sunt trupeșce sănătoși;

d) atestat dela primăria comunală despre pozițiunea socială a părinților sei și despre starea lor materială;

e) eventual alte atestate recomandătoare.

Suplicanții au a numi în suplicile lor institutul de învățămînt, la care voiesc a-și face studiile.

Sibiu, din ședința consistoriului archidieceșan, ca senat școlar, ținută în 9 Iuliu, 1887.

Consistoriul archidieceșan.

Sibiu, 10 Iuliu.

De câte-ori ne-am îndreptat privirile asupra institutelor culturale din Ungaria, totdeauna a trebuit să ni se amărase sufletul față de greutățile, ce se fac tinerilor noștri pe la diferitele gimnasilor, licee și colegii. Bucuros am voi, ca tinerii noștri să cerceteze institute de cultură românești, dar referințele locale cer imperios, ca unii părinți să-și concreadă ce au mai scump — pe fii lor, în mîni străine.

Ne-au venit la mîna multe programe dela diferite gimnasilor de stat și confesionale, și din ele am vădut, că, cam câți tineri avem și ce progrese fac

tinerii noștri. Nici unul din acele programe nu ne-a putut aduce mai multe nedumeriri ca programul gimnasiului din Alba-Iulia, de pe anul școlar 1886—87.

Mai întăiu de toate să ne oprim la partea materială.

Până când didactul pentru tinerii romano- și greco-catolici este de 5 fl. la an, pe atunci tinerii de confesiunea ortodocșă nu pot avea intrare în acel gimnasiu decît dacă plătesc didactul îndoit.

Am auzit multe, și am cetit multe despre netoleranța bisericei catolice, dar ca ea să fie așa de îngustă la inimă pentru fii bisericii noastre nu am fi crezut nici odată, de nu am vedea aceasta negru pe alb în programa anului acesta. Numărul tinerilor dela acel gimnasiu nu este mare și dacă e să dăm creșmînt programei, apoi el să urcă la 200, dintre cari 23 de confesiunea noastră, ear 29 de cea gr.-catolică. Celelalte confesiuni nu ne îpoartă, dar ne genează totuși, că tot în acel gimnasiu sunt 32 de jidani și că noi gr. orientali trebuie să plătim didactul egal cu jidanii. Un lucru genant acesta dela un capitol crescinesc cu averi mari, ai căruia canonici pot pune și perde în scurt timp sume aproape la 100 de mii, jucând la loterii, pe când dela tinerii noștri și dela părinții lor cei săraci îi lasă inima ca să stoarcă la an 115 fl. v. a. E mică și neînsemnată suma aceasta, dar ea ne înfășoază în colori vii pedecile, cari vor să ne pună în mersul nostru cultural de o parte, ear de altă parte în tacașă dublă nu vedem decît o undiță, cu care vor să prindă pe tinerii noștri, ca să treacă, dacă nu la romano-catolici, cel puțin la greco-catolici. Să le fie de bine! Crestăm la răvaș un lucru, care până aci se părea de necredut, că adevă pentru noi și pentru tinerii noștri sunt multe pedeci, multe nădrăvănii, cari unde-va sunt și trebuie să fie ridicole, dar la noi ele pot avea loc și se pot preface în sistemă de a ademeni pe părinți, ca să se se facă uniți, cum bunăoară o fac unii acum cu tacașă sidocșială, punînd pe credincioșii noștri la probă pentru bagatelul de 10 cr. la an. — Am voi să scim, dacă frații noștri dela Brașov și Brad urmează și ei așa față de alte confesiuni și dacă cumva așa urmează, să-i rugăm, să nu o facă aceasta, ținînd cont de învățătura biblică. Să dovedim noi, că deși mai săraci, ținem mai bine cont de prescripțiile evangheliei, decît bogații cei din Alba-Iulia, cari au inimă numai pentru gr. catolici.

Mărturisim, că tare cu greu ne ocupăm cu această întrebare delicată, care de câte ori se discută, provoacă susceptibilități, dar nu noi inițiam, nu noi

punem la cale această divergență confesională, ci cei mai tari și mai puternici ca noi, și apoi de ce să nu se scie aceasta în cercurile noastre, ca să fim orientați, că în lupta noastră pentru esistență nu numai de o parte suntem atacați, ci de toate părțile și în fine, că armele, cu cari luptăm nu sunt egale, ci noi numai în defensivă am fost totdeauna și în defensivă voim să rămănem și față de această întrebare, sulevată și pusă la cale de o biserică, care și ea învață principii morale despre iubirea deaproapelui, ca în pracsă să se prezenteze de o adversară a tot ce nu e catolic și a tot ce poartă pîr lung și barbă.

Să trecem la cealaltă parte a programei, unde tinerii se împart: „*Nyelv szerint*” sau: după limbă.

Ne-am dedat a judeca noi românii ardeleni, că tot ce e de confesiunea gr. orientală sau gr. catolică sunt români și în credința aceasta trăesc și românii de pe sate afară de unii misionari de prin Bucuresci.

Credința aceasta a noastră trebuie să se sgudue astăzi din temelii ei în fața programei gimnasiului dela Alba-Iulia, deoarece acolo nu află nici un român, fără a fi unguri-români, unguri-nemți-români și unguri-boemi-români, o împărțire cinică în felul ei, care la prima ochire se înfășoază românului ca o poveste din 1001 de nopți. Noi scim, că sunt români pe la gimnasiile străine, cari vorbesc și trebuie să vorbească limba maghiară, limba germană, după cum e limba de propunere a gimnasiului, dar nu ne trece prin cap ca să existe școlari maghiaro-români, maghiaro-nemți-români și maghiaro-boemi-români și încurcarea făcută cu tendință, ca să nu se vadă, că cu toate lipsele noastre, cu toate că nu avem stipendii pentru tinerii noștri, fundațiuni și alte beneficii în Alba-Iulia, totuși 52 de tineri din 200 sunt români.

Această manoperă scim, unde își are izvorul. Datele aceste merg la ministrul de culte și el află acolo tot ce-i trebuie, numai români ba. Află dl ministru, că sunt unguri, cari știu românește, dar nu află și români, cari știu ungurește, și neaflîndu o aceasta apoi între tunete și fulgere e silit să strige organelor sale, că ungurii se românisează și că trebuie pusă la cale remaghiarisarea lor.

Și ministrul de v. lua în mîna programa din Alba-Iulia nici nu poate să porceadă altcum, ba noi ăicem mai mult, l vor prinde fiori, când va găsi acolo negru pe alb, că 156 de tineri știu și vorbesc românește, un simptom acesta, care scoate la iveală ca și când gimnasiul ar avea caracter românesc, de-

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istorie.

(Urmare.)

Protopopiatul Trestii

s'au luat lucrarea aceasta în 27/16 Iuliu a. 1787 în viziție canonică.

197. **Trestie.** Protop. Iosif Simziana, are singelie.
P. Petru Simziana, are singel.
Protoc. circ. are deplin și a bisericii așiderea.
198. **Hertegani.** P. Solomon Popovici.
P. Dănilă Popovici, are întărirea.
Protocolul circ. are cu săvîșitul Septembrie 1780 scris, și a bisericii.
199. **Crăciunești, Erminda și Pesterea.** P. Nicolae Munteanu, are singel.
P. Daniil Popovici, are sin.
200. **București.** Acest dintr'untăi n'are protocol, și al doilea au arătat cumcă la dascălul este.
P. Ioan Tiu, are singelie.
P. Opre Petru, are singelie.
P. Ioan Popovici.

201. **Criștor și Zdrapteni.**

202. **Stanija.**

203. **Burcesti.**

204. **Blăjeni.**

205. **Michăleni.**

Are prot. circ. până la 3 Dec. a. 1786 scris, și a bisericii are.

P. Daniil Popovici, are singel.
P. Gabor Nemeș, are singelie.
Protoc. circ. are scris.

P. Iosif Crăciun, are întărirea.
Protoc. circ. n'are, fiind că nu scie serie, lipsa este să meargă la o școală.

P. Adam Popovici, are întărirea.

Proto. circ. are până Decembrie a. 1786 numai jumătate are scris, și a bisericii n'are —
P. Ioan Ciocanu.

Protocolul celor porunci are cu săvîșitul anului 1786, ear protocolul celor botezați și cununăți, asemenea și celor morți n'are.

Po. Michaiu Bucur, are singelie.

Protoc. circ. are numai cu anul acesta scris, și a botezaților n'are, nici după formularul scris.

206. **Valea Bradului.**

207. **Brad.**

208. **Alșo-Luncioiu, Seroafa și Felșu-Luncioiu.**

P. Solomon Cioclean, are singel.
Proto. are circularelor și a bisericii are scris.

209. **Baița, Kali-manesti, Saliste și Căinel.**

Popa Daniil Popovici are singelie.
Proto. circ. numai până la 1783 au scris, și a bisericii are scrise după formularul.

210. **Curechiu.**

P. Ioan Popovici, are singel.
Protoc. circ. n'are, ci este la scris, și a bisericii numai pe două foi.

211. **Suliget.**

P. Petru Avram, are singel.
Fiind el acum de curînd aicia pus, n'are deplin scris și a bisericii așiderea.

212. **Fornadia și Căinel.**

P. Dumitru Crișan, are sin.
Protoc. circ. numai n'are deplin scris, și a bisericii numai pe vr'o două foie au scris.

(Va urma.)

oarece peste 3 părți din 4 vorbesc și au cunoștința limbei române.

Mâne, poimâne cauza are să treacă prin censura celor din Cluș și apoi opoziționalii de acolo lesne vor scriici, că gimnasiul catolic este un focal de românizare și are să se șteargă și să se prefacă în gimnasiu de stat, cum s'a prefăcut bunăoară cel din Sibiu și în zilele din urmă cel din Baia Mare.

Eată unde merg oamenii cu estravanțele și cu întortochiarea adevărului.

În loc de a scrie verde, că sunt atâtea români, atâți maghiari, germani, jidani etc. se pun și scot la cale o invențiune nouă după limbi, și, fără să-și tragă seama, că se joacă cu focul, scot 156 de tineri, cari vorbesc limba română. Acum una din două, sau că toți 156 sunt români, sau că sunt numai 52 și acestia au romanizat pe ceilalți 104 și numai 44 au rămas neînveninați de veninul romanisării și fiind că noi nu suntem în clar, direcțiunea numitului gimnasiu ne rămâne datoră cu acest răspuns, pe care noi din cifre nu-l putem ceti, cum se cade și cum corespunde cu realitatea.

În ce privește schimonosirea numelor tinerilor e și de prisos a mai vorbi, acolo află omul Muntyan, Botyan, Frink, Mark, Beni, Bergyan, Ornya, Peter și alte schimonosituri, după cum i place profesorului și după cum are cunoștințe limbistece, că Muntean se derivă dela munte sau munte etc.

Limba română nu s'a propus — dar de ce se se și propună, când 156 din scolari vorbesc românește unul ca unul.

Revista politică.

Negoțierile între monarhia noastră și România cu privire la încheierea convențiunei vamale au rămas o vorbă moartă. Numai din când în când cei-ce suferă mai tare mai ventilează câte ceva, că veți doamne, să îmbete lumea cu apă rece. Astfel foile vieneze aduc scirea, că dl Michail Cogălniceanu în călătoria sa la Paris s'a oprit și în Viena. De acest prilej s'au folosit însemnații bărbați din Viena, ca să iscodească dela vestitul deputat român, cum e starea economică în România, și-l întrebară și despre șansele unei noue convențiuni cu monarhia noastră. Dl Cogălniceanu a răspuns, că starea e tristă și mai tristă e în Moldova, care are mai mari interese cu monarhia noastră. — Cu toate că deputatul român s'a exprimat cu rezervă, totuși jurnalele vieneze fac fel de fel de combinațiuni și sperează, că în cele din urmă România va trebui să cedeze și să se încheie convențiunea vamală. Ele asteaptă să vină toamna, când se vor deschide camerele României.

Pe semne alegerea principelui de Coburg a fost numai o simplă jucărie a puterilor. Chiar foile berlineze, ocupându-se de aceasta cestiune, o tractează foarte rece, și dic, că însuși principele poartă vina: că ați n'a primit coroana bulgară, de oare ce în negoțierile lui neoficiale cu deputații bulgari n'a fost destul de precaut și rezervat. Aplanarea afacerilor bulgare se vor amena până atunci, până când întreaga stare politică se va schimba și schimbarea aceasta va fi premersă de o mare acțiune.

E întrebarea acum însă, că bulgarii rămânător în liniste? Semnele de pământ acum prevestesc îngrijiri, pozițiunea regentii e din nou amenințată. — Diariul „Nord“ aduce în combinațiune alegerea principelui bulgar cu nota circulară din anul trecut a ministrului rusesc Giers, în care stă lamurit, că Rusia cu nici un preț nu va primi hotărârile actualei sobranii. Respingerea alegerii principelui Coburg o face deci din principiu și nu reflectează de loc la persoană. Tocmai aici însă se dă pe față politica rusească. Ea nu vrea un catolic pe tronul bulgar, și aceasta e cu atât mai mult evident, deoarece dacă Dandianul de Mingrelia ar fi fost ales și de actuala sobranie, Rusia ar fi fost cea dintâi, care ar fi consimțit.

O foare din Varșovia vestesce părerile regentilor Stambulov și Nacevici cu privire la alegerea principelui. Eată-le: Principele de Coburg e candidatul Austriei și al Germaniei. Dacă l vom proclama de principe, Rusia sau va tăce și ne va lăsa în pace, sau basată pe tractatul de Berlin va nimici alegerea. Dacă Rusia caută să zădărnicească sosirea lui Coburg în Sofia, ea o va putea face asta numai cu forța armată, și intervențiunea ei o poate încurca într'un război cu Austria. Un conflict ruso-austriac ne poate fi numai de folos, deoarece va avea de urmare un conflict european. Deși Rusia poate nu va fi învinsă, dar va fi slăbită, cât nu ne va mai putea amenința independența.

Ieremiadele „Tribunei.“

II.

Inspăimântat „Românul“ din București de cele ce cetise în „Tribuna“ despre Blaș, și cunoscând din

coloanele „Tribunei“, cât este ea de vorbărească, când este vorbă de Metropolia din Sibiu, cugeta, că tot astfel va fi și față cu Blașul, dacă odată s'a apucat de el, și li cere deslușiri:

„Rugăm pe confrății nostri dela „Tribuna“, — dice „Românul“ — să revină asupra lucrului, să ni-l espună cu toate amănuntele, să ne arete ei, asupra căror din capii de astăzi va avea să cadă pentru eternitate înfiorătoarea răspundere a acestui opobriu? care se numește tolerarea limbei române în Blaș cu colorariul seu degradătoriu: limba maghiară în gimnasiul din Blaș.“

Inspăimântată acum la rândul seu „Tribuna“, de urmările, ce ar avea pentru „Institutul tipografic“ dacă ea ar continua cu destăinuirile din Blaș, se face cu nărav, și deneagă orice deslușiri.

Ce mai vreați dela noi — dice?

Au nu știți voi? că programul ce l'am urmat noi dela înființarea „Tribunei“ a fost, ca din toată lumea românească numai Blașul să-l cruțăm, să-i facem curte chiar, și tocmai pentru ca să-i dovedim aceasta: am decis ca redactorul diaru-lui nostru să fie totdeauna gr. cat., ceea-ce am și urmat chiar și cu cei doi redactori interimali, ear pe ceilalți români ne-am propus să-i câștigăm prin terorizare.

Cu Blașul ne-a succes, dar cu ceilalți ni-a mers foarte rău, că în loc de a-i câștiga prin terorizare, mai tare i-am învrășbit, și ați mână o să isprăvim și cu fondul acționarilor, căci nici acela nu este fără fund.

De ce tot noi și eară noi să ne băgăm mâna în vespi?

Diceți, că pentru aceasta „Tribuna“ va avea aprobarea și mulțumirile românilor adevărați.

Ce va să dică asta? „Was kofich mir dafür“?! (veți „Tribuna“ din 23 Iunie n. 1886.)

Datu-ne-ați voi cândva ajutor în bani și cu sfatul, de ve simțiți îndreptăți să ne cereți ca să ne învrășbim și cu Blașul?!

„Nu scim nimic!“ („Nu știu, n'am vădut“ dice țiganul, când îl iei de scurt pentru o faimă, ce o răspundise el.)

Apoi și dacă ar fi adevărate cele ce le-am spus noi, nici Metropolitul nici consistoriul din Blaș nu sunt de vină, ci de vină sunt Români, și anume: „denuncianții de toate soiurile, slugarnicii de toate soiurile și speculanții de toate soiurile“ din patrie, cu tovarășii lor din România.

Acestia sunt agenții maghiarilor, cari ne denunță pe noi și denunță pe blășeni.

„Și dacă sunteți curioși a cunoaște și cu numele pe acești denuncianți și agenți ai maghiarilor, eată vi-o spunem, că sunt: Dr. Aurel Mureșan, Vincentiu Babeș, Pavel Rotariu, cu toți cei ce aderă la dânsii, apoi metropolitul Miron, „matadorii“ dela „Albina“, episcopul Meșian cu întreaga ceată a slugilor lui și Dr. Ios Gall, cu toți ce sunt de o potrivă cu d-sa.“

Acestia s'au conjurat asupra capului nostru și asupra Blașului, și în tovarășie cu irredentistul Secășanu formează o „ligă secretă.“

În luptă cu această ligă am ajuns noi, unde suntem și a ajuns Blașul cea-ce este.

Acesta este în prosă răspunsul „Tribunei“ la provocarea „Românului“, ear turnate aceste dureri în stilul oficial al „Tribunei“, eată cum apar ele în nrul 147 dela 2 Iuliu v.

„E multă miserie în viața de ați a românilor (multă deu! Red. „Tel. Rom.“) și în timp de câți-va ani „Tribuna“ foarte adese-ori a trebuit să ia asupra ei odiul de a spune cele mai supărătoare adevăruri, încât n'are să se mire nimeni, dacă în cele din urmă vom întreba: De ce totdeauna „Tribuna“, și numai ea?!

„Colegii nostri dela „Românul“ știu și ei, cum atunci pe când susțineam cauza națională, și eram înglobați în procese de presă, mai aveam să ne luptăm și cu frații nostri români. N'a venit nimeni să ne dea vr'un sfat, nimeni n'a venit să ne îmbărbăteze, nimeni nu ne-a întrebat, cum o mai ducem, cum purtăm cheltuelile, dacă nu cumva ne apasă prea greu sarcina, nimeni n'a venit să ne spriginească, dar mulți au lucrat pe față și prin ascuns contra noastră, mulți s'au bucurat în taină, că acum „ne vom frânge gâtul“ și nu le vom mai sta în cale.“

„Și noi scim, cum am putut să o ducem cu toate acestea, o scim noi, și o va ști posteritatea.“

„Un lucru însă putem să spunem și acum: că „aprobarea și mulțumirile românilor adevărați“, nu e de o potrivă cu dușmănia celorlalți.“

„Când vorba a fost de suparea „Tribunei“, maghiarii n'au stat niciodată singuri și dl Dr. Aurel Mureșan, dl Vincentiu Babeș, dl Pavel Rotariu dimpreună cu toți cei ce aderă la dânsii, nu le-au fost agenți mai

puțin zeloși ca metropolitul Miron cu întregul grup de „matadorii“ dela „Albina“, ca episcopul Meșian cu întreaga ceată a slugilor lui, ori ca dl Dr. Iosif Gall cu toți cei ce sunt de o potrivă cu d-sa. Ba colegii nostri dela „Românul“ vor fi sciind tot atât de bine ca noi, că mai aveau maghiarii agenți și peste hotarele acestei țări, în România, unde sute de oameni merși acolo de aici, fac treburile pretinilor sei de acasă, combătând „Tribuna.“

Și după toate acestea tot noi avem să luăm odiul asupra noastră, tot numai dela noi cere și „Românul“ deslușiri, tot noi avem să ne facem dușmani!“

„Nu scim nimic! Am spus, ce am aflat, dar am adăugat chiar atunci, că nu scim dacă informațiunile, pe care le-am primit sunt ori nu esacte. Dacă înesacte sunt, nu nouă ni se cuvine să le desmințim, ear dacă esacte sunt, nu noi avem să dăm lămuririle.“

„Dorim ca ele să nu fie esacte; dacă însă în adevăr așa este, cum noi am dis, răspunderea nu trebuie să fie aruncată asupra unui om, nici asupra câtorva oameni, ea cade asupra românilor.“

„Și dacă vrea cineva să știe cum a ajuns Blașul ce a ajuns, n'are decât să-și dea în toată conștiința seamă despre pozițiunea grea, pe care le-au creat-o frunțașilor din Blaș denuncianții de toate soiurile, slugarnicii de toate soiurile, speculanții de toate soiurile.“

„O singură vină au „blășenii“ că sunt adese-ori mai mult „blășeni“ ca „români.“

„Nu din întemplantă tocmai acum, când „Românul“ ne cere deslușiri, un alt diar din București își deschide coloanele pentru ca să fim prezentați în ele drept nesce mișei.“

„Români au fost aceia, cari însinuseră, că una suntem cu irredentiștii,“ că noi am făcut proclamațiunea, noi am tipărit-o, noi am răspândit-o; — „Români au fost denuncianții, ba încă români „adevărați.“

„Tot un român, ba chiar unul din cei mai „adevărați“ ne face acum într'un diar din București, următoarea critică.“

(Aici publică un articol al dlui G. Secășan ca răspuns la cele ce le scrisese „Tribuna“ deunădile la adresa dânsului și a dlui Dr. Iosif Gall. În acest articol: Îi face imputări că „nu-și poate legitima „Tribuna“ tonul autoritar și de infalibilitate ce și-a însușit în afacerile politice ale românilor de peste Carpați.“ Că de și sau blamat în aroganța lor de a duce sentimentul public cel dela „Tribuna“, nu se pot îndrepta, pentru că nu sunt capabili de modestie, ei ei și astăzi susțin „că singuri reprezintă și sentiment public, și partidă națională și aspirații, ear cei ce nu cred și nu jură pe clișeurile lor, sunt și vor rămâne de risul lumii.“ Că efectele educației politice ce „Tribuna“ dă Românilor „e demoralizarea, în care au ajuns.“ Că adâncimea ce o prezintă „Tribuna“ între sine și dl Gall „e mai mult simulată decât reală.“ Dl Gall urmărește același lucru ca și d-nii dela „Tribuna“ cu deosebire, că cel dintâi e mai franc și pune condițiuni mai puține, ear d-lor sunt mai mistici și pun condițiuni mai multe.“ Și încheie cu „Qui vivra, verra.“)

„E multă miserie în viața de ați a românilor, pentru că oamenii cu rîvnă bună, deși sunt mulți, nu fac cauză comună, nu sar unul pentru altul, nu se ajută nici măcar cu vorba, ba sunt chiar accesibili pentru inspirațiuni rele, pe când cei cu slăbiciuni omenesci formează o ligă secretă, și știe tot omul bine informat, că plecând dela dl Gall pe la episcopia din Arad spre metropolia din Sibiu și de aici prin „Albina“ la Brașov sosesci în cele din urmă la dl Secășan.“

Cu liga aceasta avem să ne luptăm noi, și luptându-ne cu ea ne facem dușmani, și trebuie să ne impunem adese-ori lucruri, pe care nu le vom; tot luptând cu liga aceasta a ajuns și Blașul ceea ce este, și încă departe va trebui să ajungă, dacă oamenii cu rîvnă bună nu vor înțelege în cele din urmă, că au să sară și ei unul pentru altul.“

Spațiul coloanelor noastre nu ne permite ca în acest număr să încheiăm cu aprețierile noastre, o vom face însă în numărul procsim, dar și până atunci, ca publicul nostru meditănd asupra lucrului, să cunoască pe toți cei „cu slăbiciuni omenesci“ și membrii ai „ligei secrete“, cu cari au de a se lupta cei „fără slăbiciuni omenesci“ adecă „infalibillii“ dela „Tribuna“ și din Blaș, comunicăm și numele acelora din buchetul compus de „Tribuna“, pe cari ea nu i-a accentuat cu numele, ci numai colectiv cu termenul „matadorii dela „Albina“.

Nu putem săi pe cine vrea „Tribuna“ să înțeleagă sub „matadorii“ dăm cu socoteală însă, că nu înțelege pe oficialii dela director în jos, ci pe membrii Direcțiunei și poate și pe Directorul executiv.

Aceștia sunt:

Președinte: Iacob Bologa, consilier aulic în pensiune, v. președinte al Asociațiunei transilvane, fost deputat dietal (1863/4), deputat congresual și sinodal etc. etc.

Membrii ai consiliului de Direcțiune:

George Barițiu, să mai punem și fosti titli ai acestui „ligas?“ punem numai cei actuali: membru al academiei române din București, și preșe-

dinte al comitetului central electoral al partidei naționale, șef de birou al d-lui secretar I. Slavici.

Ioan Hannia, director seminarial și asesor la consistoriul archidieceșan și metropolitan, deputat congresual și sinodal, protopresbiter și fost deputat dietal (1863/4).

Ioan G. Ioan, comerciant în Brașov, unul dintre întemeietorii și îngrijitorii gimnasiului român de acolo.

Elia Macellariu, consilier gubernial în pen siune, deputat congresual și sinodal, asesor consistorial, fost deputat dietal (1863/4 și la cea de încoronare.)

Dr. Aureliu Maniu, notar public în Oravița, fost deputat dietal și congresual.

Gligor Mateiu, vechiu comerciant în Sibiu, carele și-a serbat jubileul de 50 de ani ca comerciant încă înainte cu câțiva ani.

Petru Nemeș, notariu public în Brașov, fost deputat dietal, congresual și sinodal.

George Pop, mare proprietariu în Băsești, fost deputat dietal, fost pretore, fost și actual membru al comitetului central electoral etc.

Ioan Popa, avocat și — fie cu iertare — Redactor al „Calicului.”

Ioan Popescu, profesor seminarial, autor al mai multor cărți științifice române, protopresbiter, deputat congresual și sinodal, membru la consistoriul metropolitan și archidieceșan, fost și membru al comitetului central electoral.

Iosif Sterca Șuluțiu, jude de tribunal în pensiune autorul cunoscutului „Memoriu,” nepot al fericitului metropolit Alecsandru St. Șuluțiu din Blaș, fost vice-comite I fost membru al comitetului central electoral și fost deputat dietal (1863/4) și în fine.

Directorul executiv: Parteniu Cosma, fost deputat dietal, avocat, deputat congresual și sinodal și fost membru și președinte al comitetului central electoral.

Așa-i iubite cetitorile, că aceste persoane împreună cu cele arătate cu numele de „Tribuna” toate sunt după caracterul, aplecările, etatea și trecutul lor foarte apte de a forma o „ligă” secretă cu irredentistul Săcășan!

Călătoria Alteții Sale c. r. prințului de coroană Rudolf în Bucovina.

(Urmare.)

După amiază-ți Alteța Sa a binevoit a visita biserica gr. or. a Paraschivei, unde a fost primit de Em. Sa metropolitan și de un număr considerabil de preoți.

De aici Alteța Sa a plecat la stabilimentul societății pentru industria de lemn și a ferestrelor cu aburi și a privit cu mult interes la toate obiectele stabilimentului, mai cu seamă însă la dibăcia lucrătorilor, cari puseră în mișcare toate mașinile fabriciei.

În restimpul prezenței în Cernăuți a principelui de coroană momentul cel mai frumos a fost fără îndoială vizitarea grădinei publice, căci ideea, a aduna în elipsa grădinei acesteia tărâșimă din împrejurimea Cernăuților merită de sigur toată lauda. Români, ruși și nemți din suburbiile orașului învârtiau jocurile lor naționale împrejurul unui pavilion compus din felurite flăvuri ale Austriei și ale provinciilor ei. Alteța Sa imperială a intrat în acest pavilion și a privit cu multă bucurie la aceste grupe interesante, cari chiuiau și jucau. Apoi Alteța Sa a intrat între țărani și a binevoit a vorbi cu mulți din ei. A fost un moment, care îți învesela inima, când vedeai împrejurul viitorului nostru domnitoriu toate națiunile țărșoarei noastre, când vedeai, cum toate îl împrejoară și-l aclamează cu un entuziasm fără margini.

Din elipsă Alteța Sa a mers până la așa numitul „stejar împărătesc” care a fost plantat cu ocaziunea jubileului de 25 de ani a căsătoriei M. S. împăratului și a M. S. împărătesei noastre. Una din domnișoarele de onoare, cari erau împrejurul acestui stejar, a oferit Alteței Sale un frumos buchet de rose cu un mănunchiu de argint.

De aici principele de coroană a plecat spre localul societății de tir, unde primit fiind de comandantul Dr. Wexler, a binevoit a-și înscrie în album Prea înaltul Seu nume cu aceeași peană, care M. S. împăratul în anul 1851 a înțrebuințat-o spre scopul acesta. Alteța Sa, după ce a mai vizitat și spitalul civil al țării, s'a rentors la rezidența Sa, adică la palatul guvernului țării, unde la 6 oare seara a avut loc un dîneu pentru 45 de persoane.

Seara la 9 oare a avut loc conductul cu făclii și serenada, cari au reușit de minune. La serenadă au cântat „societatea germână pentru cântare” cu concursul mai multor ruși, ear societatea filarmonică română „Armonia” a cântat singură. Din cântecele executate 2 au fost germâne, unul român și unul ruten.

Cântecul român care se deosebia prin frumoasa melodie și potrivitele versuri este următorul:

Cântec sârbătoresc.

De A. Bugărin. Musica de C. A. Caraș.

Astăzi e ziua de sârbătoare,
Când tot românul însuflețit,
Simte în pieptu-i vers și amoare,
În bucurie nemărginit!

Cântă române plin de mândrie,
Fă să răsună văi și câmpii,
Lumea se vadă că'n artă, știință,
Și tu te numeri între cei vii!

Caută cu fală în jur de tine
Și dovedește că ai progresat,
Și că românul numai spre bine
Drept și frăție este plecat!

Iluminarea orașului a fost foarte splendidă, mai cu seamă reședința a fost imposantă și unică în felul ei.

Sâmbătă dimineață la 6 oare Alteța Sa a părăsit Cernăuți. De ambele laturi ale drumului până la stațiunea grădinei publice era adunată o mulțime de public. Pe la 5³/₄ oare Alteța Sa însoțit de Br. Pino și de suita Sa părăsi edificiul guvernului. Tot drumul Alteța Sa a fost întâmpinată cu strigăte. La stațiunea „Grădina publică” pe lângă acele persoane, care l'au întâmpinat la sosirea Sa în Cernăuți îl așteptau pe înaltul oaspe și alumnii cu membrii societății „Armonia.” De-a stînga cortului anume clădit pentru Alteța Sa era așezată o companie de onoare. La aripa dreaptă a companiei erau postați ducele de Württemberg, generalul-major Schrott, locotenent-colonel de Pflügl și adiutantul maior Orsini-Rosenberg. Înaintea companiei stătu trăsura, Alteța Sa se coborî, primi din partea generalului-major Schrott raportul și se duse apoi în pavilion. La intrare îi anunță consilierul de Claudy, că trenul e gata de plecare. Apoi Alteța Sa pși spre căpitanul țării și mulțimindu-i cu cuvintele cele mai cordiale pentru toate ostenelele sale îi întinse mâna, se întoarse apoi către primarul orașului, îi mulțimi și acestuia pentru primirea cea frumoasă ce a avut-o în Cernăuți și după ce iși luase adio și de la mitropolitul, se sui în tren, în care se urcaseră deja căpitanul țării și Br. Pino. Sub strigăte vie de „Să trăească,” trenul se puse în mișcare spre Rădăuți.

De la Cernăuți până la Rădăuți erau postați de-a lungul liniei căii ferate locuitorii satelor învecinate în frunte cu preoții și artiștii comunali, cari l'întâmpinau pe Principele nostru cu strigăte de „să trăească.” La gara Hadicfalva, care era foarte frumoasă decorată îl așteptau pe înaltul oaspe pe lângă deputațiunile din districtul Șireț și Suceavă, ministrul de agricultură Falkenhayn și alții.

Precis la 8 oare sosi trenul separat la stațiunea drumului de fer Hadicfalva. Aici se coborî Alteța Sa imperială din tren împreună cu suita Sa, fiind întâmpinată cu „Să trăească,” de mii de glasuri.

(Va urma.)

Varietăți.

* (O școală de drept musulman.) După cum vesteste ziarul oficial din Bosnia, Maj Sa a sancționat statutul pentru înființarea unei școli de drept, destinat a pregăti personalul pentru tribunalul șeriatalui la Serajevo. Acest tribunal religios mohamedan se va pronunța asupra tuturor afacerilor musulmanilor cu privire la dreptul de succesiune, la căsătorii și la bunurile vakufuri.

* (Candidatul de comite suprem pentru comitatul Caraș-Severin) Diariul guvernamental din Cluș „Koložsvár” aduce șcirea, că pentru postul de comite suprem al comitatului Caraș-Severin, s'ar aduce în combinație dl Demetriu Bonciu, notariu public în Arad, ear pentru eventualitatea aceasta, pentru postul de notariu public în Arad se aduce în combinație dl avocat Petru Truța, care după cum se șciece este ginerele dlui Bonciu. Încât e basată aceasta șcirea, ne va dovedi viitorul.

* Din Mehadia se anunță că lumea se adună mereu. Petrecerile sunt de tot vesele mai ales de când a luat inspecțiunea d. conte Porcia. Trupa teatrală a d-lui Ionescu seceră succese strălucite. Se așteaptă celebra cântăreață română d-na Vlădăia. Persoane notabile și familii mari cercetează băile Herculane. Amabilile familii a d-lui conte Porcia, Dr. Popovici, dr. Vuia se bucură de o stimă generală din cauza ospitalității, ce arată față cu străinii.

* (Petrecere) Junimea romană din Reghin și jur va aranja *Petrecerea de vară îndatinată* la 9 August st. n. în sala promenadei din loc. Venitul curat este destinat pentru despartământul XVII al asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român. Prețul intrării: de persoană 1 fl. v. a. de persoană în familie preste 2 membri, câte 70 cruceri v. a. Inceputul la 5 oare p. m. Cu aceasta ocaziune se vor produce și jocurile „Călușierul” și „Bătuta”. Oferte marinimoase se primesc cu mulțămîță și se vor cuita pe cale țiaristică.

* Monumentul lui Radetzki. Suma încasată pentru ridicarea monumentului Radetzky a atins cifra de 218.398 fl. 9 cr.

* (Mulțămîță publică). Un act de pietate și filantropie a sâvîrșit în zilele aceste P. O. Domn Mihaiu Cirlea, notariu public în Abrud, făcînd un deposit de 100 fl. la cassa de economii „Auraria” în Abrud sub numele: „Fundația Mihaiu și Cornelia Cirlea născ. Boșota” în favorul reuniunii femeilor române din Abrud-Abrudsat și jur, cu scop de a se ajutara fetele sêrace cu premii și cărți dela școala acestei reuniuni, ceea ce a făcut-o într-o eternă memorie a rēposatei în Domnul și mult regretatei sale consoarte Cornelia născ. Boșota, și pentru care faptă nobilă din partea subscrișilor, în numele comitetului sus numitei reuniuni, i-se aduce P. O. D. Mihaiu Cirlea, notariu public în Abrud, cea mai călduroasă mulțămîță, și cu atât mai vîrtos, căci înainte de aceasta cu vre o câteva luni, și pre când și neuitata Cornelia născ. Boșota era în viață, amēndoi s'au făcut membrii fondatori ai reuniunii noastre, solvind tacsă de 10 fl fie-care.

Sē dea Dēu, ca precum fructele acestei fapte vor fi ajutor și mângăere unor copile sêrace, astfel sē fie și mijlocitoare pentru odichna fericită a sufletului nobil a neuitatei rēposate în Domnul, ear P. O. D. dăruitor ajutoare, la o viață fericită de aici înainte, și noauē celorlalți o însuflețitoare întărire și indemnare tocmai acum, când nu preste mult avem sē sêrbăm deschiderea altariului muselor a femeii române, adecă a școalei noastre de fete, ceea-ce dorim din tot sufletul.

Abrud, în 8/20 Iuliu, 1887.

Anna Gall,
președ.

Alecsandru Ciura,
secretar.

* (O glumă englesă.) Un glumeț, și de acestia nu prea lipsesc în Anglia, răspândise șgomotul, că regina Victoria era hotărîță să înzestreze toți copiii englezi născuți, la 22 Iuniu, ziua aniversărei jubileului ei. Darul regal consista în câte un leagăn de argint de fie-care copil. Ca fulgerul șcirea se lățise în tot regatul-unit și sute de scrisori, însoțite de acte de nascere, sosiră la castelul Windsor.

* (Rēșboiul.) S'a făcut calculul tuturor rēșboaelor, consultându se documentele cele mai autentice și istoriile cele mai acreditate ale timpului vechiu. Primul rezultat al acestui calcul e, că de când cu rēșboiul Troian și până în ziua de azi n'a trecut încă nici măcar un singur an fără de rēșbel pe supra fața pămîntului. Al doilea rezultat e, că fie-care seclă dă cel puțin 40 milioane de oameni dela 20—30 de ani, distruși în aceste rēșboae politice, religioase și internaționale.

* (Navișia aeriană.) Coslovici aeronaut rus, se pare a fi aflat cărma baloanelor. Pentru ca invențiunea sē rămână secretă a comandat fabricarea diferitelor părți ale aerostatului lui în mai multe țeri din Europa. Aerostatul va avea o lungime de 200 urme.

* Stanley vestitul bărbat, care a întreprins călătoria prin Vestul Africe și care avea de gînd a cutreera întreaga Africa a fost împușcat în o luptă cu indigenii, purtată pentru mijloace de nutrețim. Vestea aceasta a adus-o firul telegrafic din Sanct-Thomas societății vest-africane.

* (Bibliografic.) „Gazeta Săteanului” din R-Sarat — An IV. No. 11, 5 Iuliu 1887 e de următorul cuprins:

Cum se pot vindeca bubele Țerei: *M. de la Korn.* Correspondența „Gazetei Săteanului” din Transilvania: *I. Georgescu.* — Medical practic. *Un amic al poporului* — Correspondența „Gazetei Săteanului”: *Vasile Sala* — Inul: *C. C. D.* — Cobească scandens: *Un amator de flori.* — Grădinele de iarnă pe acoperemintele caselor: *Săteanul* — Phasianidele (Fesani): *Magaud d' Aubusson.* — Sulimanul: *I. Aristotel.* — Correspondența „Gazetei Săteanului”: *Zamfir.* — Statua unui sătean: *K.* — din localitate: *Interim.* — Din Țară: *X.* — Buletin Comercial. — Miscellanea *Un econom român*

Gravuri negre: Grădinele de iarnă pe acoperemintele caselor. Decapitalul, care vorbește. Găina „Cărbune aprins.” — Gravuri colorate: Cobească scandens. Inul cu floarea albastră. Tablou fotografic: Fondatorii „Gazetei Săteanului.”

Recensiune.

Vîrful cu dor, la 29 Iuniu, 1887.

(Urmare din Nrul 70.)

Erupțiunea rēșboiului de independență în America de nord.

Originea locuitorilor și pozițiunea geografică a teritoriului locuit de dinșii.

Numerul preponderant al locuitorilor Americii de nord a fost totdeauna dela descoperire încoace de origine anglo-saxonă. Cei-ce aparțin acestui po-

por totdeauna erau deprinși cu anumite concepte, cu anumite idei de guvernare proprie, cari căutau numai ocazia ca să se afirme.

Posiția geografică a acelor țări a fost foarte potrivită întru introducerea și inaugurarea unui self-guvernament — aplicându-i-se populației o constituție democratică și totodată independentă. Condițiunile solului moral erau escelente pentru astfel de transfigurațiuni sociale și de stat. Departe de patria mamă, coloniile nu puteau fi ținute sub aceeași disciplină a puterii centrale a statelor. Astfel dară distanța imensă de o parte, imperfecțiunea mijloacelor de comunicațiune de altă parte; — mai adauge aci natura pământului patriei celei nouă, țara nouă, idei nouă ajutorul moral și material, dat lor de Franța, care nu s'a uitat și nu se uită cu ochi buni la perfidul Albion; toate acestea îmbărbătară coloniile la o revoluțiune anuală, în urma căreia Anglia nu-și mai putu câștiga prin mijloace asupritoare respectul voinții sale pe pământul american.

b.) Premise istorice și motivare psihologică.

Toți locuitorii anglo-sacsoni după originea lor aveau de multe sute de ani aplicare și o predilecțiune ne mai vădută la alte popoare — mai cu seamă în evul mediu — către așa numitul „self-guvernament,” — către guvernare proprie. Strămoșii colonilor veniră din Britania, unde a fost foarte dezvoltat din epoce depărtate simțul constituțional, căruia i-s'a și dat esepiune în pracsă prin instituțiunea parlamentară. Dară dintre toate drepturile constituționale ei țineau a fi cel mai de mare importanță dreptul de a decide singuri asupra dărilor publice.

Carol I a trebuit să sufere moarte; eară Iacob II a fost isgonit de pe tronul țerei. Elementul dominant în cercul de idei al poporului englez a fost ideia, după care locuitorii se simțiau obligați d'a

plăti statului numai acele contribuții, cari erau votate prin reprezentanții proprii.

Acest element a trebuit să fie foarte puternic mai ales în acei englezi, cari nefiind odată mulțumiți nici chiar cu stările din patria mamă, au emigrat din Anglia, din patria lor natală în America.

Cu aceea ocaziune emigranții englezi și asigurară prin documente regesci drepturile lor cetățenesci, între cari era și dreptul d'a hotări singuri despre dările publice. Pe această basă se organizară țările cele nouă și se desvoltară într'un timp de două sute de ani.

„Darea de timbru,” decisă prin guvernul englez, stetea într'un contrast nedelaturabil cu elementul dominant în cercul de idei al coloniștilor, adecă cu principiul d'a hotări singuri despre dările publice. Aceasta împregiurare formează primul punct de controversă.

Vădând guvernul, că coloniștii nu vor nici-decum să respecte „legea de timbru” o revocă. Prin această dispozițiune guvernul, dându-și pe față slăbiciunea, ideea coloniștilor d'a hotări singuri despre dări, se întări și mai mult. După un timp scurt guvernul englez aduse altă lege, prin care ordonă a se plăti dare pentru ceaiul chinezesc. În urma acestei ordinațiuni se formă o opozițiune și mai mare al doilea punct de controversă.

Cu ocaziunea întâmplării dela Boston, câțiva coloni ultraisti au afundat 342 de lădi încărcate cu ceai chinezesc. După-aceea a urmat ciocnirea sângeroasă dela Leccinton.

Față de aceste trei elemente și momente psihologice stetea: Simțul de alipire al coloniștilor către semenii lor, unitatea limbei, dependența spirituală, conștiința și convingerea despre imperfecțiunea mijloacelor materiale, pe cari le-ar fi putut întrebuința spre apărarea lor și mai cu seamă fide-

litatea lor moștenită pentru regele englez. Între coloniști și englezi nu esistă unitatea de religiune, ba partea cea mai mare dintre strămoșii acelora au emigrat chiar în urma persecuțiunilor religioase: deci judecând din punctul de vedere psihologic, conștiința istorică era vie în descendenții lor, îndemcându-i mai mult la despărțire de către patria mamă, decât la unirea cu dēnsa.

(Va urma.)

Loterie.

Sâmbătă în 23 Iuliu 1887.

Viena:	20	80	73	24	68
Timișoara:	58	47	27	71	1

Bursa de Viena și Pesta.

Din 23 Iuliu n. 1887.

	Viena	B-pesta.
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Renta de aur ung. de 4%	101.05	101.15
Renta ung. de hârtie	87.85	87.50
Împrumutul drumurilor de fer ung.	151.40	151.25
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	97.60	97.75
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	—	127.50
blig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer oriental ung.	115.50	115.50
Acțiuni de credit austr.	282.30	282.40
Serisuri funciare ale institutului „Albina”	—	101.—
Obligațiuni urbariale transilvane	104.30	104.25
Obligațiuni urbariale croato slavonice	104.50	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin	100.25	100.—
Sorți ungurești cu premii	124.20	123.75
Sorți de regularea Tisei	123.25	122.75
Renta de aur austriacă	113.25	113.—
Sorți de stat dela 1860	137.—	137.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	883.—	883.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	287.75	287.—
Galbin	5.93	5.90
Napoleon	9.97	9.97
100 marce nemțesci	61.75	61.80
London pe (poliță de trei luni)	125.85	126.—

Nr. 446.

[1623] 1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de clasa a III din Sălciva de sus, protopresbiteratul Lupșei, pentru ocuparea acestui post de paroch se escrie concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Roman.” Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Birul preotesc dela 150 case câte 20 litre bucate (parte grâu, parte cucuruz) de una casă.
2. Folosirea usufructului din cimiteriu, a unui fânaș și a unei grădini de cucuruz.
3. Lemnele trebuincioase de foc și
4. Venitele stolari regulate prin sinodul parochial, cari toate la olaltă dau un venit anual, calculat în bani, de 413 fl v. a.

Doritorii de a concurge la acest post se-și astearnă suplicile instruite

conform prescrișelor stat. org. și regulamentului pentru parochii din 1878 acestui oficiu protopresbiterat până la termenul supranumit.

Ofenbaia, în 9 Iunie, 1887.

În conțelegere cu comit. par. respectiv.

Ioan Danciu,
protopresbiter gr. or.

Nr. 695—1887

[1621] 3—3

CONCURS.

La scoalele reuniunii fostilor grănițeri din regimentul I român sunt de conferit pe calea concursului:

1. Postul de învățătoriu diriginte la scoala din Cugieriu comitatul Hunedoarei, cu salariu anual de 350 fl. v. a., apoi cuartir și lemne de foc.
2. Postul de învățătoriu diriginte la scoala din Veștem, comitatul Sibiiului, cu salariu de 300 fl. din fondul scol. central, precum și cuartir și lemne de foc.

3. Postul de învățătoriu secundariu la scoala din Jina, comitatul Sibiiului cu emolumentele: 200 fl. v. a., din fondul scol. centr. cuartir și lemne după trebuință; și în fine

4. tot la Jina postul de învățătoriu adjunct cu 180 fl. din fondul central, apoi cuartir și lemne de foc.

Reflectanții la aceste posturi au se-și subștearnă suplicile instruite cu diploma de cualificațiune din studiile pedagogice și din limba maghiară, eventual și alte documente cel mult până în 10 August a. c. st. nou la:

Comitetul administrativ al fondului și scoalelor fostilor grănițeri din regimentul I rom. în Sibiiu.

Nr. 144

[1622] 3—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de clasa II-a Mocșiu, protopresbiteratul Clușului, prin aceasta se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele sunt:

1. Porțiune canonică 33 jug. arătoriu și fânaș, à 8 fl. computat jugerul, 264 fl.
2. Folosirea casei, grădinei și a supra-eficacatelor din curtea parochială 100 fl.
3. Dela 110 familii câte o merță mică o 6 cupe de cucuruz sfărmat, și câte o 6 de lucru cu palma, 110 fl.
4. Dela 140 familii venitul stolariu, 49 fl.
5. Alte prestațiuni sigure.

Doritorii de a concurge la acea sta parochie, sunt poftiți a-și înainta suplicile lor instruite conform prescrișelor statutului organic și regulamentului pentru parochii, până la termenul sus arătat, sub-semnatului oficiu.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Clușiu, 27 Iunie, 1887.

Oficiul protopresbiterat gr. or. rom.

Vasilin Roșescu,
protopresbiter.

Însciințare.

Reuniunea femeilor române din Brașov a înființat, după cum se scie, un internat, cu scop de a instrui fetele aședate aci în menajul casei, precum și în diferite lucruri de mână, ce cad în sfera unei bune econoame, și anume se învață aci:

- a) a pregăti tot felul de mâncări;
- b) a spăla și a călca tot felul de albituri;
- c) a coase la mașină albituri și vestminte;
- d) a toarce, a țese pânză, postav, covoare și alte lucruri pentru trebuințele casei (industria de casă).
- e) a cultiva legumi;
- f) reguli igienice.

În acest internat se primesc:

A. Interne.

1. Fără plată fetele orfane, sêrace, care vor fi absolvat 3—4 clase primare, și vor fi împlinit 14 ani. Aceste fete vor provede toate servițiile interne.
2. Cu plată se primesc: parte fete de acelea, cari au absolvat clasele primare și vor se cualifice numai în lucrurile, care se instruează în internat; parte de acelea, cari pe lângă această cualificare vor se continue învățământul la vre-una din scoalele din loc.

Pentru instrucțiunea în lucrurile de sub a, b, c, d, e, f, precum și pentru întreaga alimentare (nutrire) se plătesce anticipativ 10 fl. pe lună pentru fiecare fetiță.

B. Esterne.

Fetele de acele din Brașov, care vin în internat numai preste 6, plătesc pentru instrucțiunea de sub punctele a) până la f) precum și pentru mâncarea de prând și de seara (ojină) 6 fl. pe lună.

Părinții, care voesc se-și așede ficele lor în acest internat, au se se adreseze la subscrisa presidentă până la 15 August st. v.

[1624] 1—3

Agnes Dușoiu m. p.,
presidentă.

Dr. Nicolau Pop m. p.,
actuar.

Medicament

pentru

boala de fungie,

tuberculosă (oftică), astmă (respirațiune), catar cronic de plumâni etc. prin

Ecshalatiune de gas (cu ajutoriul injectiunei rectale).

Necredutul, idealul admirabil și nerealisabil al medicilor, se poate efectui sigur și de tot prin mijlocul acestei metode de cură! Despre efectul medical sigur și admirabil mărturisesc următoarele espuneri alăturate în scurt, dar mai ales atestatele profesorilor de renume european, și cari se legitimează prin prescripțiile medicale prezente din și afară din țeară:

„Adeseori chiar după trei întrebuințări a ecshalatiunei de gas cu ajutoriul injectiunei rectale pere: tusea, frigurile, scuiparea, (flegma) și mirosul greu de sudoare Greutatea corpului se sporesce pe septemână cu 1/2—1 klgram. Pacientul se vindecă și și poate ear începe activitatea obositoare a vieții.

„La astmă, după o 1/2 de oară dela întrebuințarea ecshalatiunei de gas, i-se dă un indem pentru respirațiune. La întrebuințarea mai departe a curei nu se mai repețesc atacurile.” Chiar și coardele vocale distrucate și plumâna pe jumătate distrucată încă se vindecă. Dintre 30 de pacienți în ultimul stadiu al tuberculozei s'au mēntuit toți de tot prin mijlocirea injectiunei de gas.

Precum în cele mai mari spitale din lume, astfel și în spitalul imperial reg. coman din Viena află aparatul ecshalatiunei de gas cea mai mare întrebuințare. — Atestatele celor vindecați o dovedesc.

Aparatul ces. reg. a. p. al ecshalatiunei de gas (injectiunei-rectale) este complet, cu adausul la producerea gasului, dimpreună cu instrucțiunea întrebuințării pentru medici; și pentru întrebuințarea însași a bolnavilor prin

Dr. Carl Altmann, WIEN, VII. Mariahilferstrasse Nr. 80, se poate primi pentru 8 fl. și 30 cr. pentru pachetare, cu bani gaia sau cu rambursa postală.

Cura în sine nici nu molestează și nici nu strică.

[1588] 20—50